

[Grove]

ling, der er, er det meget vigtigt, at vi fastholder den.

Dertil kommer, at regeringen i øjeblikket udfolder store anstrengelser for at få flere i arbejde, og det er meget vigtigt. Fra konservativ side vil vi gerne pege på, at vi skal prioritere de små og mellemstore virksomheder betydelig højere i de kommende år, for det er fortrinsvis derfra, vi får flere arbejdspladser.

Vi kan vel generelt sige, at det siden 1986 er lykkedes os at få private til at forstå, hvad det betyder at have gæld, og at de derfor sparer betydelig mere op. Nu drejer det sig om at få dette Folketing til at forstå, at hvis vi skal have gælden væk på den offentlige del, må vi gøre, ligesom vi gjorde over for de private, nemlig indføre en slags kartoffelkur. Hvis vi gør det, tror jeg helt klart, at vi i de kommende år vil se gælden gå nedad.

Der står ikke noget særligt i dagsordenen, og da regeringen hele vejen igennem arbejder på dette område, mener vi ikke, der er nogen grund til at vedtage en dagsorden i dag, hvorfor vi vil stemme imod den.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Kodeordet i den dagsorden, vi har foreslået, er »realistisk«. Jeg vil derfor gerne bede den konservative ordfører, hr. Grove, om at fortælle Folketinget, hvor realistisk hr. Groves budskab egentlig er, for det er bare, at samfundsøkonomien skal være i vækst, hjulene køre hurtigere osv. Jeg skal oplyse hr. Grove om, at de tal, jeg angav for lidt siden, er taget fra den publikation, der hedder »Statens låntagning og gæld 1990«, og ifølge den var stigningen i vores bruttonationalprodukt i 1990 på bare 1,5 pct. og i 1991 på 1,25 pct. Hvis man blot skulle have holdt statsgælden i ro på 1989-niveau, skulle man de 2 nævnte år have haft en stigning på henholdsvis 3 og 5 pct., og det bliver værre for 1992, for da burde procenten stige endnu mere.

Kan hr. Grove ikke fortælle Folketinget, om det overhovedet er realistisk at tro, at vi vil få så kraftig en stigning i bruttonationalproduktet? Hvis hr. Groves svar er nej, er mit spørgsmål: Hvad er hr. Groves løsning så på, hvordan vi får standset gældsætningen?

Peter Brixtofte (V):

Jeg vil også indledningsvis takke ministeren for en særdeles fyldestgørende redegørelse. Når man kigger på den problemstilling, som her er lagt op til diskussion, gælder det selvfølgelig først og fremmest om at komme af med underskuddet på statsfinanserne og om, hvordan vi med tiden kan få et overskud, så vi kan betale statsgælden tilbage. Målsætningen må naturligvis være, at det skal lykkes på et eller andet tidspunkt.

Vi kan så trøste os med, at vi har et pænt og endda stigende overskud på betalingsbalancen, og at vi er i gang med at betale vores udlandsgæld tilbage. Det er ganske vigtigt og i virkeligheden vigtigere end statsgælden, men det betyder stadig væk, at vi også skal af med statsgælden, for det er helt klart, som ministeren sagde, et fordelingsmæssigt problem mellem de fremtidige skatteydere og kuponklipperne. De, der får indtægterne fra obligationerne, og det er både pensionsfonde og privatpersoner, tjener også på, at inflationen er blevet lavere, og det er så skatteborgerne, der på længere sigt skal betale til dem, der ejer vore obligationer. Det har også i et vist omfang været udlandet, som har købt danske obligationer, og som derfor skal modtage penge fra de danske skatteborgere i fremtiden. Det er derfor vigtigt at få nedbragt underskuddet og opnå et overskud, så vi kan betale vores gæld tilbage.

Samtidig med at vi ønsker det, har Venstre den målsætning, at vi også skal have et lavere skattetryk, men hvis vi på samme tid skal have afskaffet vores underskud og få et lavere skattetryk, må vi helt realistisk sige, at der skal en langsigtet plan til for at gennemføre det. Det kan ikke ske til næste år; der må laves en plan over, hvordan vi stille og roligt over en årrække kan få et lavere skattetryk og samtidig nedbringe vores underskud.

Man kan ikke komme uden om, at der kun er to veje at gå. Den ene er at få skabt en økonomisk vækst i vores samfund, som gør, at den samlede kage bliver større, så statens udgifters andel af den bliver mindre. Den bedste vej til at nedbringe underskuddet og skabe forudsætninger for skattelettelser er at få økonomisk vækst, og for at opnå det skal vi fortsætte med at forbedre vores konkurrenceevne og sikre, at vi kan få en større produktion i vores erhvervsliv og bedre eksportmuligheder. Det er den rigtige og positive vej til at komme af med vores statsunderskud.